

در اطاعت از الله سبحانه و تعالی سبقت نماییم!

(وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ)

[واقعه: ۱۱-۱۰]

و پیشتازان پیشگام، آنان مقربان (درگاه الله سبحانه و تعالی) هستند.

(ترجمه)

این آیات یک پیام روشنی پر از نور و برکت را برای مان ارایه می کند؛ پیامی که از کامیابی نهایی (روز آخرت برای ما احوال) می دهد؛ مگر آیا امکان دارد که بدون سعی و تلاش به آن نایل شویم؟ و آن کدام چیزها (اعمال) اند که سعی و تلاش مان را خواهان هستند؟ مصرف نمودن انرژی مثبت مان در راه صحیح یکی از بزرگ ترین چالشی است که امت مسلمه به آن مواجه اند، مخصوصاً جوانان، جوانانی که در این عصر به سن متوسط می رسند، پیش از پیش خودشان را به عنوان یک بخش مهمی از ماشین و سازمان نظام سرمایه داری محسوب می کنند.

تمام آن اعمال و چیزهایی که جوانان را به کامیابی می رساند که باید انجام دهند، بی ارزش و بی اهمیت می شوند و در آخر عمر واکذار می شوند. از عبادت گرفته تا جد و جهد در راه الله سبحانه و تعالی. سبک گرفتن اعمال و اعمال امروز را به فردا گذاشتن به این معنی ست که این ها برای زنده گی فعلی مان ارزشی خاصی ندارد. ما حالا ضرورت به تمرکز ژرف داریم، اگر صلاح الدین ایوبی در مقابل تمام قضایا و چانس ها از خود شجاعت نشان نمی داد و یا اگر محمد بن قاسم منتظر گرفتن تذکره الکترونی (کارت شناسایی) خود می شد، چه واقع می شد.

نادیده گرفتن یکی از بزرگ ترین و مهم ترین نیاز امروزی مان که عدم موجودیت "خلافت" است. هرگاه این مسأله واضح شود که ماندن (زندگی) بدون امیر به تمام مسلمانان گناه به شمار می رود، پس چه چیز این (نیاز ضروری) را نسبت به کارهای روزمره مان بی ارزش تر می سازد؟ درک این که سخت نیاز به مبارزه قوی داریم، لازمی است. مسلمانان از تنبلی نه تنها وحدت شان را که در قالب یک دولت بود، از دست دادند؛ بلکه آن ها به میزان عظیمی از ثروت و علم که متعلق به امت مسلمه بود، کاملاً از دست دادند. در آن هنگام غفلت از اجتهاد بود که منجر به انهدام خلافت شد؛ اما در حال حاضر سهل انگاری در چنگ زدن به قضیه حیاتی (دعوت بسوی خلافت) است. ما می توانیم تمام گنجینه های از دست رفته ی خود

اعم از علم و ثروت را دوباره بدست آوریم، تنها لازم است که صرف به راه و روش صحابه کرام و تابعین قدم بگذاریم که چگونه آن ها با تمام مشکلات شجاعانه مقابله نمودند و هیچگاه اموری که نیاز مبرم بود به تأخیر نینداختند.

ما مسلمانان امروزی باید این موضوع را درک کنیم که مصروف نگذاشتن خود مان را در عبادات روزمره ی فردی و دادن منظم زکات، هرگز الزاماً تقوای ما را به اثبات رسانده نمی تواند؛ اما در جامعه فضایی ایجاد شده که همین زکات، صدقه های کوچک و گردهمای های مذهبی(جماعت های روز جمعه و نماز جماعت در مسجد) را طوری به تصویر کشیدند که همین اعمال برای بدست آوردن رضای الله سبحانه و تعالی کافی است. این مسأله باید در ذهن تان واضح شود که زنده گی نمودن مانند زنده گی اصحاب کرام که پر از تلاش و جهد بود، هرگز آسان بوده نمی تواند.

(أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتُمُ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَرَأُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
أَمْنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ)

[بقره: ۲۱۴]

ترجمه: آیا گمان برده اید که داخل بهشت می شوید، بدون آن که همان به شما برسد که به کسانی پیش از شما رسیده است که در گذشته اند؟ (شما که هنوز چنین رنج ها و دردهایی را ندیده اید و باید چشم به راه تحمل حوادث تلخ و ناگوار در راه کردگار باشید و بدانید که نخست رنج، سپس گنج.) زیان های مالی و جانی(شداید و مشکلات، آن چنان ملت های پیشین را احاطه کرده بود) به آنان دست داده و پیریشان گشته اند که پیامبر صلی الله علیه و سلم و کسانی که با او ایمان آورده بودند(هم صدا شده و) می گفتند: پس یاری الله کی و کجا است؟ (لیکن الله سبحانه و تعالی هرگز مؤمنان را فراموش ننموده است و پس از تعلیم فداکاری به مؤمنان و آبدیده گی ایشان که رمز تکامل است، به وعده خود وفا کرده و بدیشان پاسخ گفته است که) بی گمان یاری الله سبحانه و تعالی نزدیک است.

خطاب برای مسلمانان! وقتش رسیده که از خواب غفلت برخیزند، ایستاده شوند و وظیفه یی را که توسط الله سبحانه و تعالی تجویز شده انجام دهند. هیچ کار دنیوی مهم نیست که دعوت برای تاسیس خلافت را به تأخیر بیندازد و هیچ بهانه یی سهل انگاری تان را توجیه کرده نمی تواند. تمرکز به مسوولیت ها و ترسیم خط مشی درست، چیز است که نیازش داریم و ان شاء الله یاری الله سبحانه و تعالی در قبال اعمال نیک مان خواهد آمد.

نویسنده: اخلاق جهان

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۹ رمضان ۱۴۳۸ هـ.ق

۲۴ جون ۲۰۱۷ م